

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com/
wcflondon@gmail.com

இயேசுவின் கடைசி பஸ்கா!

மத்தேயு 26:14-19

மத்தேயு 26:14-19, அப்பொழுது, பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய யூதாஸ்காரியோத்து என்பவன் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்குப் போய்: 15. நான் அவரை உங்களுக்குக் காட்டிக்கொடுக்கிறேன், நீங்கள் எனக்கு என்ன கொடுக்கிறீர்கள் என்றான். அவர்கள் அவனுக்கு முப்பது வெள்ளிக்காசைக் கொடுக்க உடன் பட்டார்கள். 16. அதுமுதல் அவன் அவரைக் காட்டிக் கொடுப்பதற்குச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். 17. புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகையின் முதல் நாளிலே, சீஷர்கள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து: பஸ்காவைப் புசிப்பதற்கு நாங்கள் எங்கே உமக்கு ஆயத்தம் பண்ணச் சித்தமாயிருக்கிறீர் என்று கேட்டார்கள். 18. அதற்கு அவர்: நீங்கள் நகரத்திலே இன்னானிடத்திற்குப் போய்: என் வேளை சம்பமாயிருக்கிறது, உன் வீட்டிலே என் சீஷரோடேகூடப் பஸ்காவை ஆசரிப்பேன் என்று போதகர் சொல்லுகிறார் என்று அவனுக்குச் சொல்லுங்கள் என்றார். 19. இயேசு கற்பித்தபடி சீஷர்கள் போய், பஸ்காவை ஆயத்தம்பண்ணினார்கள்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையின் நோக்கம், குறிக்கோள், உச்சக்கட்டம் அவரது தியாக மரணம். அவர் இறப்பதற்காக உலகிற்கு வந்தார்.

மாற்கு 10:45, அப்படியே, மனுஷகுமாரனும் ஊழியங் கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை

மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார் என்றார்.

இது ஒரு விபத்து அல்ல, திட்டம்.

அது ஒரு மோசமான முடிவாக இல்லை, நல்ல தொடக்கமாகவும் இருந்தது.

அதனால்தான் இயேசு வந்தார்: உலகத்தின் பாவங்களுக்காக மரிக்க.

கிறிஸ்துவின் பலிதான் வேதாகமம் முழுவதிலும் மையப் புள்ளியாக உள்ளது.

இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணம் கதையின் முடிவு அல்ல, அது கதையின் கருப்பொருள், ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரை.

பழைய ஏற்பாட்டில், கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் விஷயங்கள் உள்ளன, அது இன்னும் வரவிருக்கிறது.

ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் கதையில், பாவத்தை மூடுவதற்கு தியாகம் அவசியம் என்பதை நாம் முதலில் அறிகிறோம்.

காயீன் மற்றும் ஆபேலின் பலிகளிலிருந்து, அது வெறும் பலி மட்டுமல்ல, ஒரு குறிப்பிட்ட மரண பலி என்பதையும் நாம் அறிகிறோம்.

நாம் இன்னும் சிறிது தூரம் செல்லும்போது, ஆபிரகாமின் கதைக்கு வருகிறோம். ஆபிரகாமிடமிருந்து, தேவன் ஈசாக்கின் இடத்தில் ஒரு மிருகத்தைக் கொடுத்தது போல, தேவன் தாமே அந்தப் பலியை வழங்குவார் என்பதைக் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

எனவே, ஆரம்பத்திலேயே தியாகத்தின் அவசியத்தை நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

பின்னர், தியாகத்தின் வரையறை இரத்த தியாகம்.

பின்னர், தியாகம் என்பது மனிதர்களுக்குப் பதிலாக தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட மாற்றாக இருக்கும் என்ற கருத்து.

பழைய ஏற்பாட்டில், பஸ்கா பண்டிகைக்கு வரும்போது, பலியிடப்படுபவர் கறையற்றவராகவும், குறையற்றவராகவும் இருப்பார் என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறோம்.

இவை அனைத்தும் நம்மை இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு, இறுதி பலியாக, பரிபூரண பலியாக, மாற்றாக, தேவனின் பரிசாக, மாசற்ற ஆட்டுக்குட்டியாக தயார்படுத்துகின்றன.

புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள அனைத்தும் சிலுவையை மையமாகக் கொண்டுள்ளன.

மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் ஆகிய நற்செய்தி நூல்களில் சிலுவையே மையக்கருவாக உள்ளது.

ஒவ்வொரு நற்செய்தியிலும், அது முழு நற்செய்தி உரையிலும் 20 முதல் 40 சதவீதம் வரை ஆக்கிரமித்துள்ளது. அந்த அளவுக்கு அதிகமான நற்செய்தி கர்த்தருடைய வாழ்க்கையின் இறுதி வாரத்தைச் சுற்றியே உள்ளது.

நாம் படிக்கும்போது, அப்போஸ்தலர் புத்தகம் கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்கு உலகம் எவ்வாறு எதிர்வினையாற்றியது என்பதைப் பற்றிய பதிவாகும்.

பின்னர் கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் தாக்கங்களைப் பற்றி அறிவுறுத்துவதற்காக நிருபங்கள் எழுதப்படுகின்றன.

வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்திற்கு வரும்போது, உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பு கொல்லப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவரை நாம் சந்திக்கிறோம், அவர் ராஜாதி ராஜாவாகவும், கர்த்தாதி கர்த்தராகவும் திரும்புவார்.

எனவே, பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள அனைத்தும் சிலுவை வரை நகர்கின்றன,

சுவிசேஷங்கள் சிலுவையை மையமாகக் கொண்டுள்ளன, மேலும் புதிய ஏற்பாட்டின் மீதமுள்ள பகுதி சிலுவையின் தாக்கங்களையும் விளைவுகளையும் கையாள்கிறது.

அப்படியானால், இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணம் முழு மீட்பு வரலாற்றின் மையப் புள்ளியாகும், இது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல, மாறாக தேவனின் திட்டத்தின் உச்சமாகும்.

ஆதியாகமத்தில் ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும் ஆடை அணிவிக்க தோல்கள் பயன்படுத்தப்பட்ட கொல்லப்பட்ட விலங்குகள் முதல், மகிமையிலும் மகத்துவத்திலும் வணங்கப்படும் வெளிப்படுத்துதலில் கொல்லப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டி வரை, சிலுவையே எல்லாமே.

நாம் வரும்போதுமத்தேயு 26, 27 மற்றும் 28, மத்தேயு சுவிசேஷத்தின் கடைசி மூன்று அதிகாரங்களுக்குப் பிறகு, இந்த பைபிள் புத்தகத்தின் உச்சக்கட்டத்திற்கு வருகிறோம்.

மத்தேயுவின் முக்கிய செய்தி இதுதான்.

இந்த நற்செய்தி முழுவதும் மத்தேயுவின் முயற்சியும், அதை நிறைவேற்றுவதில் ஆவியின் வல்லமையால் அவர் அற்புதமாக வெற்றி பெற்றிருப்பதும், இயேசுவை ராஜாவாகவும், இறையாண்மை கொண்டவராகவும், கம்பீரமானவராகவும், கண்ணியமானவராகவும், மகிமை வாய்ந்தவராகவும் காண்பிப்பதாகும்.

இந்தக் கட்டத்தில், இயேசு கிறிஸ்துவின் துரோகம் மற்றும் மரணதண்டனையின் போது அவரது மாட்சிமை, கண்ணியம், மகிமை ஆகியவற்றை எவ்வாறு பராமரிப்பது என்பது மனிதனால் சாத்தியமற்ற ஒன்றை மத்தேயு எதிர்கொள்கிறார்.

துரோகம் மற்றும் அவர் இறந்தது போன்ற ஒரு மரணத்தில் இழிவுபடுத்தப்பட்டு இழிவுபடுத்தப்படும்போது, அவர் எவ்வாறு தேவனின் மகத்துவமிக்க மகனாக இருக்க முடியும்?

இதன் மத்தியில் கிறிஸ்துவின் மகிமையில் எந்தக் குறையும் இல்லை, அவருடைய மாட்சிமையிலோ அல்லது கண்ணியத்திலோ எந்தக் குறையும் இல்லை, மாறாக அதற்கு நேர்மாறாக இருப்பதைப் பார்ப்பது சிலிர்ப்பூட்டும் விதமாக இருக்கிறது.

மத்தேயு நற்செய்தியில் வேறு எந்த நேரத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு இயேசு இங்கு மிகவும் கம்பீரமாகவும், மகிமையுடனும், அதிக கட்டுப்பாட்டுடனும், அதிக இறையாண்மை கொண்ட ஆண்டவராகவும் தோன்றுகிறார்.

மனிதர்கள் அவரை இழிவுபடுத்த முயன்றதில் மேசை முழுவதுமாக தலைகீழாக மாறிவிட்டது. இயேசு இன்னும் உயர்ந்தவர்.

மத்தேயு 26 கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் இந்த மகிமையான நிகழ்வு நமக்கு வெளிப்படத் தொடங்குகிறது. மத்தேயு 26 ஆயத்தத்தின் கூறுகள் பற்றிய விவாதத்துடன். தேவனுடைய ஆயத்தத்தை மத்தேயு 26:2-ல் பார்த்தோம்.

தேவன் கால அட்டவணையை நிர்ணயித்திருந்தார், அந்த அதிகாரத்தின் அந்தப் பகுதியில் நம் கர்த்தர் பேசும் திங்கட்கிழமையிலிருந்து இரண்டு நாட்கள் கழித்து எல்லாம் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

புதன்கிழமை, தேவனின் திட்டம் அதன் உச்சத்தை அடைகிறது. தேவனுடைய ஆயத்தம் வசனம் 2 இல் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இயேசு கிறிஸ்துவை வெறுத்த இஸ்ரவேலின் தலைவர்களின் தயாரிப்பை நாம் கண்டோம், மத்தேயு 26:3-5. அவர்கள் அவரைக் கொல்ல எப்படித் திட்டமிட்டார்கள், அவரை ஒழிக்க ஒரு வழி, ஒரு நேரம் மற்றும் ஒரு இடத்தைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இயேசுவின் பெரும் புகழ் மற்றும் அவரிடம் ஈர்க்கப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தின் காரணமாக புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையின் எட்டு நாட்களில் அதைச் செய்ய பயந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு கலவரத்திற்கு பயந்தார்கள், எனவே விருந்து முடியும் வரை எட்டு நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

ஆனால் அவர்கள் ஏற்கனவே இயேசு கிறிஸ்துவை தூக்கிலிட தயாராகிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

மத்தேயு 26:6-13, இந்த அற்புதமான சகோதரியின் தயாரிப்பை நாம் கண்டோம், அவர் ஒரு அன்பான, அன்பான சீடராகவும் தோழியாகவும், விலையுயர்ந்த வாசனை திரவியத்தால் இயேசுவை அபிஷேகம் செய்து, தனது அன்பையும் பாசத்தையும் விருப்பத்தையும் அவர் மீது மிகுதியாகப் பொழிந்தார். வரவிருக்கும் மரணத்திற்கு அவரைத் தயார்படுத்த. சிலுவையை தங்கள் இரட்சிப்பின் வழிமுறையாக எதிர்நோக்கி, அதில் மகிமையான, அற்புதமான, ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஒன்றைக் கண்ட அனைவரையும் அவள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறாள்.

வ 14-16, அப்பொழுது, பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய யூதாஸ்காரியோத்து என்பவன் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்குப் போய்: 15. நான் அவரை உங்களுக்குக் காட்டிக்கொடுக்கிறேன், நீங்கள் எனக்கு என்ன கொடுக்கிறீர்கள் என்றான். அவர்கள் அவனுக்கு முப்பது வெள்ளிக்காசைக் கொடுக்க உடன் பட்டார்கள். 16. அதுமுதல் அவன் அவரைக் காட்டிக் கொடுப்பதற்குச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

இஸ்காரியோத் கிராமத்தைச் சேர்ந்த யூதாஸ் இஸ்காரியோத் அல்லது இஸ்காரியோத் பகுதி, உண்மையில் ஒரு சிறிய கிராமக் குழு.

யூதாஸ் அன்று இரவு பெத்தானியாவுக்குச் சென்றார், இங்கே நாம் இன்னும் பெத்தானியாவில் இருக்கிறோம்.

இயேசு சொன்னதைக் கேட்ட யூதாஸ் அங்கிருந்து புறப்பட்டு, அன்றிரவு நேராகப் பிரதான ஆசாரியரிடம் சென்றான்.

அவர் அங்கு சென்றதும் என்ன செய்தார்?

அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் எனக்கு என்ன தருவீர்கள், நான் அவரை உங்களுக்குக் காட்டிக் கொடுப்பேன் என்றார்.

பணம்!

யூதாஸின் விஷயமும் அதுதான். அவன் அந்தத் தைலத்திற்கு முந்நூறு டெனாரியைப் பெறப் போவதில்லை, ஆனால் அவனால் முடிந்தவரை பெறப் போகிறான்.

நான் அவரை உங்களிடம் ஒப்படைத்தால் நீங்கள் எனக்கு என்ன தருவீர்கள்?

அன்றிரவு அவர் துரோகத்தை அமைத்தார்.

லூக்கா 22:6, அதற்கு அவன் சம்மதித்து, ஜனக்கூட்டமில்லாத வேளையில் அவரை அவர்களுக்குக் காட்டிக்கொடுக்கும்படி சமயந்தேடினான்.

திங்கட்கிழமைகளில் இயேசு நகரத்தில் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கும் எல்லா நேரங்களிலும், அவர் காட்டிக்கொடுக்கக்கூடிய தருணத்தைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்.

இயேசு மரியாளிடமிருந்து அன்பைப் பெறுகையில், சதி யூதாஸின் மனதில் தொடங்குகிறது.

அவருடைய நோக்கம்?

பணம், பணம், பணம்.

யூதாஸ் 30 வெள்ளிக்காசுகளுக்கு பேரம் பேசினான்.

யாத்திராகமம் 21: அந்த மாடு ஒரு அடிமையானவனையாவது ஒரு அடிமைப்பெண்ணையாவது முட்டினால், அதற்கு உடையவன் அவர்களுடைய எஜமானுக்கு முப்பது சேக்கல் நிறையான வெள்ளியைக் கொடுக்கக்கடவன்; மாடு கல்லெறியப் படவேண்டும்.

ஒரு அடிமையின் விலை 30 வெள்ளிக் காசுகள்.

சங்கீதம் 41:9, என் பிராணசிநேகிதனும், நான் நம்பினவனும், என் அப்பம் புசித்தவனுமாகிய மனுஷனும், என்மேல் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான்.

சகரியா 11:12-13, உங்கள் பார்வைக்கு நன்றாய்க் கண்டால், என் கூலியைத் தாருங்கள்; இல்லாவிட்டால் இருக்கட்டும் என்று அவர்களோடே சொன்னேன்; அப்பொழுது எனக்குக் கூலியாக முப்பது வெள்ளிக்காசை நிறுத்தார்கள்.

13. கர்த்தர் என்னை நோக்கி: அதைக் குயவனிடத்தில் எறிந்துவிடு என்றார்; இதுவே நான் அவர்களால் மதிக்கப்பட்ட மேன்மையான மதிப்பு; நான் அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசை எடுத்து, அவைகளைக் குயவனுக் கென்று கர்த்தருடைய ஆலயத்திலே எறிந்துவிட்டேன்.

வ 16, அதுமுதல் அவன் அவரைக் காட்டிக் கொடுப்பதற்குச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

கூட்டம் இல்லாத நேரத்தில் ஒரு ரகசிய இடத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவைக் காட்டிக் கொடுப்பதாக தலைவர்களுடன் பணத்திற்காக உடன்படிக்கை செய்த துரோகி யூதாஸ் ஸ்காரியோத்தின் தயாரிப்பு.

இயேசுவை எங்கு சிறைபிடிக்க முடியும் என்பதை அவன் அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பான், அவன் அவர்களைக் காட்டிக் கொடுப்பவனாக இருப்பான், இயேசுவை அவர்களிடம் மரண தண்டனைக்காக ஒப்படைப்பதற்காக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட துரோகியாக இருப்பான்.

- தேவனின் தயாரிப்பு,
- தலைவர்களின் தயாரிப்பு,
- பெண்கள் வழங்கிய தயாரிப்பு,

○ யூதாவின் தயாரிப்பு.

இவை அனைத்தும் சிலுவையின் யதார்த்தத்தை நோக்கி நகர்கின்றன.

இப்போது, அந்த நான்கு ஆயத்தக் கூறுகளும் கிறிஸ்துவைத் தவிர மற்றவற்றை உள்ளடக்கியது.

வ 17, கிறிஸ்துவே தம்முடைய மரணத்திற்குத் தயாராகும் பகுதியை நீங்கள் தொடங்குகிறீர்கள். இது இங்கே அவருடைய சொந்த தயாரிப்பு.

இயேசு தம்முடைய மரணத்திற்குப் பல வழிகளில் தயாராகி வருவதை நாம் காண்கிறோம்.

முதலாவதாக, வசனம் 25 வழியாக இறுதி பஸ்காவை அனுபவிப்பதில்.

பின்னர், கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தை நிறுவுவதில்.

பின்னர், பலவீனமான சீடர்களுக்கு உதவுவதில் மற்றும்

இறுதியாக, பிதாவிடம் ஜெபிக்கிறேன்.

அந்த நான்கும் அவருடைய சொந்த தயாரிப்பு.

அவர் தம்முடைய சீஷர்களுடன் அந்த உணவை அனுபவிக்கத் தயாராகும்போது, ஆயத்தத்தின் ஆரம்ப அங்கமான பஸ்காவை நாம் காண்கிறோம்.

வ 17, புனிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகையின் முதல் நாளிலே, சீஷர்கள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து: பஸ்காவைப் புசிப்பதற்கு நாங்கள் எங்கே உமக்கு ஆயத்தம் பண்ணச் சித்தமாயிருக்கிறீர் என்று கேட்டார்கள்.

கர்த்தர் பஸ்காவை ஆசரிக்க உறுதிபூண்டிருந்தார்.

மத்தேயு 3:15, இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: இப்பொழுது இடங்கொடு, இப்படி எல்லா நீதியையும்

நிறைவேற்றுவது நமக்கு ஏற்றதாயிருக்கிறது என்றார். அப்பொழுது அவருக்கு இடங்கொடுத்தான்.

தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் ஒரு அம்சம் பஸ்காவை ஆசரிப்பதாகும். பஸ்காவை ஆசரிப்பதில் கிறிஸ்து கீழ்ப்படிதலுடன் இருக்க விரும்பினார்.

லூக்கா 22:15, அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: நான் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே உங்களுடனேகூட இந்தப் பஸ்காவைப் புசிக்க மிகவும் ஆசையாயிருந்தேன்.

இயேசு இங்கே பயன்படுத்திய கிரேக்க வார்த்தை, தம்முடைய சீடர்களுடன் பஸ்காவை ஆசரிக்க அவருக்கு மிகுந்த மற்றும் தீவிரமான விருப்பம் இருந்தது. அது அவருக்கு மிகவும் முக்கியமானது.

இயேசு கொண்டாட விரும்பிய பஸ்காவுக்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது.

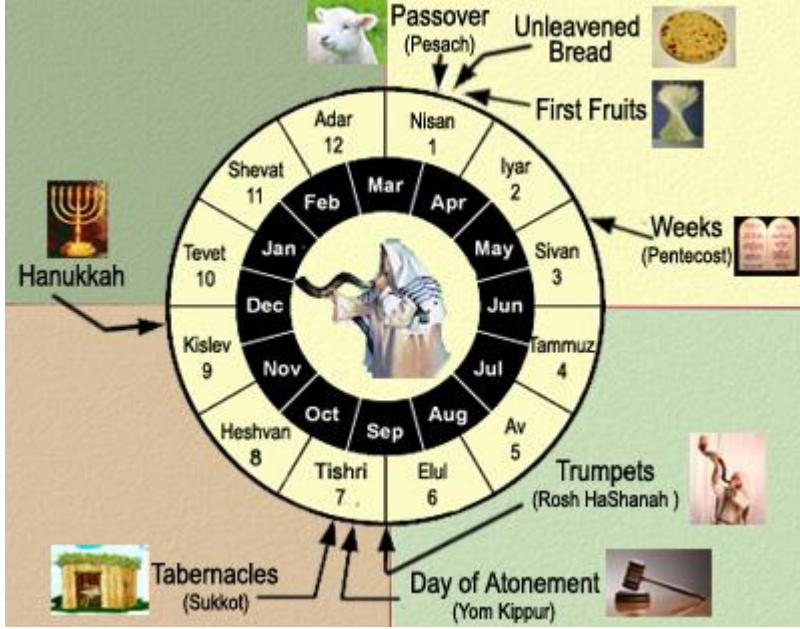
பின்னணி.

யூதர்கள் ஒரு வருடத்தை சிறப்பு விருந்துகளால் நிரப்பினர், நம்முடைய சொந்த நாளைப் போல அல்ல. கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கும் பழக்கவழக்கங்கள் உள்ளன. கிறிஸ்துமஸ், புனித வெள்ளி மற்றும் ஈஸ்டர், மற்றும் வேறு சில தேவாலயங்கள் வருடத்தில் சிறப்பு விடுமுறை நாட்கள், ஆண்டு முழுவதும் சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நாட்கள் என பிற விஷயங்களைக் கொண்டாடுகின்றன.

யூதர்களும் வேறுபட்டவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்கும் நினைவுகூரும் கொண்டாட்டங்கள், பண்டிகைகள், கடந்த காலத்தில் தேவனின் வேலையை நினைவுகூரும் நேரங்கள் இருந்தன.

Festival Name	Hebrew Name	When celebrated	Significance
Passover	Pesach	14th of Nisan (Spring)	<i>Deliverance from Egypt.</i>
Unleavened Bread	Chag HaMatzot	15th–21st of Nisan	<i>Purity & haste.</i> Symbolizes leaving sin behind.
Firstfruits	Bikkurim	Day after Sabbath during Passover	<i>Offering of early harvest.</i>
Pentecost	Shavuot	50 days after Firstfruits	<i>Giving of the Law at Sinai.</i>
Trumpets	Yom Teruah	1st of Tishri (Fall)	<i>Call to repentance.</i>
Day of Atonement	Yom Kippur	10th of Tishri	<i>National repentance & forgiveness.</i>
Tabernacles	Sukkot	15th–21st of Tishri	<i>God dwelling with His people.</i>
Hanukkah (added later)	Chanukah	25th of Kislev (Winter)	<i>Rededication of the Temple.</i>
Purim	Purim	14th of Adar (Spring)	<i>Deliverance in exile.</i>

ஆனால் இவை அனைத்திற்கும் மேலாக, பல வழிகளில் அவர்களின் அனைத்து கொண்டாட்டங்களிலும் மிகப் பெரியது பஸ்கா மற்றும் புனிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகை ஆகும்.

யூத நினைவு நாட்காட்டியின் முக்கிய கூறுகள் இவைதான், அவர்கள் கொண்டாடுவதில் மும்முரமாக இருந்தனர்.

வ 17, புனிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகையின் முதல் நாளிலே, சீஷர்கள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து: பஸ்காவைப் புசிப்பதற்கு நாங்கள் எங்கே உமக்கு ஆயத்தம் பண்ணச் சித்தமாயிருக்கிறீர் என்று கேட்டார்கள்.

முதலில், புனிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகைமற்றும் வசனத்தின் இறுதியில், வார்த்தை "பஸ்கா."

இப்போது, இது எட்டு நாள் பண்டிகையாக இருந்தது. பஸ்காவும் புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையும் ஒன்றாகக் கொண்டாடப்பட்டன.

புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகை ஒரு வாரம் நீடித்தது, நிசான் 15 ஆம் தேதி முதல் 21 ஆம் தேதி வரை, பழைய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி.

அது ஏழு நாள் பண்டிகை. அதற்கு முந்தைய நாள் பஸ்கா பண்டிகை.

இந்த கலவையானது எட்டு நாள் திருவிழாவாகும்.

புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகை என்பது எட்டு நாட்களையும் விவரிக்கும் ஒரு சொல்லாகவோ அல்லது பஸ்கா என்பது எட்டு நாட்களையும் விவரிக்கும் ஒரு சொல்லாகவோ இருக்கும் அளவுக்கு அவை மக்களின் மனதில் மிகவும் இணைக்கப்பட்டிருந்தன.

அவர்கள் நிசான் 14 ஆம் தேதி பஸ்கா உணவையும், பின்னர் ஏழு நாட்களுக்கு புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையையும் கொண்டாடுவார்கள்.

400 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எகிப்தில் அடிமைத்தனத்தில் இருந்த இஸ்ரவேலரை தேவன் விடுவித்ததை பஸ்கா கொண்டாடியது.

எகிப்தியர்கள் மீது தேவன் வாதைகளை அனுப்பத் தொடங்கினார், கடைசி வாதை எகிப்தில் உள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் உள்ள அனைத்து முதற்பேறானவர்களின் மரணமாகும். தேவன் அவர்களிடம், "நீங்கள் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியையும் ஒரு மாசற்ற ஆட்டுக்குட்டியையும் கொண்டு, அந்த ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தை கதவு நிலைகளிலும் சிலுவையிலும் பூசினால், மரண தூதன் எகிப்தின் முதற்பேறான அனைத்தையும் கொல்ல வரும்போது, அவர் உங்கள் கதவில் உள்ள இரத்தத்தைக் கண்டால், அவர் கடந்து செல்வார்" என்றார்.

அவன் உன் வீட்டைக் கடந்து செல்வான், உன் வீட்டைக் கடந்து செல்வான், உன் உயிரைக் காப்பாற்றுவான். அதன் விளைவாக, பார்வோன், "வெளியே போ" என்றான். பார்வோன் யூதர்களை வெளியே அனுப்பினான், இறுதியில் தேவன் அவர்களை விடுவித்தார்.

எனவே, பஸ்கா பண்டிகையானது, தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து தப்பிக்க அவர்களை இரத்தத்தால் சிந்தி பலியிடப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியை நினைவுகூரும் பண்டிகையாகும். இது தேவனின் இறுதி பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியின் அடையாளமாக இருந்தது, அவருடைய இரத்தம் அவர்களை நித்தியமாக தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து தப்பிக்கச் செய்யும்.

தேவன் நிறுவினார் யாத்திராகமம் 12 தொடர்ச்சியான பஸ்கா பண்டிகை. அது ஒரு உணவாக இருந்தது, புளிப்பில்லாத ரொட்டி பண்டிகை தொடங்குவதற்கு முந்தைய இரவு அது கொண்டாடப்பட்டது.

பண்டைய காலங்களில், அது ஆபிப் என்று அழைக்கப்படும் ஆண்டின் முதல் மாதத்தில் வந்தது. ஆனால் நாடுகடத்தலுக்குப் பிறகு அது நிசான் மாதத்தில் கொண்டாடப்பட்டது, பஸ்கா நிசான் 14 ஆம் தேதி, 15 ஆம் தேதி, அவர்கள் புளிப்பில்லாத ரொட்டிப் பண்டிகையைத் தொடங்கினர்.

ஆட்டுக்குட்டி, யாத்திராகமம் அதிகாரம் 12, நிசான் பத்தாம் தேதி தேர்ந்தெடுக்கப்பட இருந்தது. இயேசு சனிக்கிழமை எருசலேம் நகரத்திற்குள் நுழைந்தார். அவரது வெற்றிகரமான நுழைவு சனிக்கிழமை. அதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன.

கிறிஸ்து சனிக்கிழமையன்று பிரவேசித்தது நிசான் மாதத்தின் பத்தாம் தேதி. கி.பி 33 அதில் நம் ஆண்டவர் இறந்தார்.

அதாவது பத்தாம் தேதி சனிக்கிழமை எருசலேம் நகரத்தில் உள்ள அனைவரும் தங்கள் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டிருந்த நாளாகும்.

பத்தாம் தேதி ஆட்டுக்குட்டியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதைக் குடும்பத்துடன் சேர்த்து, அது கொல்லப்படும் வரை வாழ வேண்டும், இதனால் அந்த ஆட்டுக்குட்டி வெட்டப்படும்போது, அது ஒரு நண்பராக, கிட்டத்தட்ட ஒரு செல்லப் பிராணியாகக் கொல்லப்படும். பாவத்தின் விலையை அவர்கள் புரிந்துகொண்டார்கள்.

மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது, ஏனென்றால் இயேசு அந்த சனிக்கிழமை நகரத்திற்குள் நுழைந்தால், அவர் அந்த மக்களின் இதயங்களில் சரியான நாளில் அவர்களின் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக நுழைந்தார். இயேசு பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியின் அடையாளத்தை எல்லா வகையிலும் நிறைவேற்றுகிறார்.

நகரத்திற்குள் வந்தடையும் நேரம் நிசான் 10 ஆம் தேதி உலகத்தின் பாவத்தைப் போக்க, தம்மையே தேவனின் ஆட்டுக்குட்டியாக ஒப்புக்கொடுத்து, மரித்து, நிசான் 14 ஆம் தேதி உலகத்தின் பாவங்களுக்கான பஸ்கா பலியாக.

இந்த வசனத்தை நாம் நெருங்கி வரும்போது யூதர்கள் ஏற்கனவே தங்கள் ஆட்டுக்குட்டியைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார்கள். அவர்கள் அதை சனிக்கிழமை செய்திருந்தார்கள்.

பழங்கால ஆட்டுக்குட்டியை நினைவுகூரும் வகையில் அவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியைப் பலியிட்டனர். தங்கள் பாவத்தின் விலையை நினைவூட்டுவதற்காக அவர்கள் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் பலியிட்டனர்.

ஜோசபஸ் அதிகமாக இருந்ததாக பதிவு செய்தார் 256,000 ஆட்டுக்குட்டிகள் ஒரு பஸ்கா பண்டிகையின் போது கொல்லப்பட்டது. குறைந்தபட்சம் எருசலேம் நகரத்தில் இரண்டரை மில்லியன் மக்கள், அந்த மக்களின் வீட்டில் வசித்து

வந்த கால் மில்லியன் ஆட்டுக்குட்டிகள் படுகொலை செய்யப்பட்டன. மக்கள் தங்கள் மீது பாசம் கொள்ளும் வகையில் அவர்கள் வீட்டில் இருக்க வேண்டியிருந்தது, இதனால் அவர்கள் தங்கள் பாவத்தின் விலையையும் அந்த ஆட்டுக்குட்டியின் மரணத்தில் அதன் பயங்கரமான விளைவையும் பார்த்தார்கள்.

அந்த ஆட்டுக்குட்டிகள் அனைத்தும் படுகொலை செய்யப்பட்டதால் படுகொலை குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் அவை படுகொலை செய்யப்பட்டன, இது படுகொலையை கிட்டத்தட்ட மனதைக் குழப்புகிறது. ஆலயத்தின் பின்புறம் இருந்து ஒரு இரத்த ஆறு வெளியேறி, மலையின் சரிவில் கித்ரோன் பள்ளத்தாக்கில் ஓடியது, அது ஓடையை நிரப்பியது, அது பெதலகேமை நோக்கி இரத்தத்தால் சிவந்து ஓடியது.

அவர்களுக்கு ஆண்டின் மிகவும் வியத்தகு நேரம், அவர்கள் பாவத்தை நேருக்கு நேர் சந்தித்த காலம். கர்த்தர் இதையெல்லாம் நிறுவினார். யாத்திராகமம் 12, மேலும் அவர்கள் பஸ்காவை தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று ஐந்தாகமத்தில் பலமுறை திரும்பத் திரும்பக் கூறப்பட்டது.

குற்றவாளிகளுக்கான பாவப் பரிகாரத்திற்காக, அப்பாவிகளின் மரணம் மற்றும் தியாகத்தின் அவசியத்தை சித்தரிக்கும் தியாகத்தின் மகிமையான நேரம்.

அந்த ஆட்டுக்குட்டிகள் எதுவும் பாவத்தைப் போக்க முடியவில்லை.

இங்கே லட்சக்கணக்கான மக்களுக்காக ஆயிரக்கணக்கான ஆட்டுக்குட்டிகள் பலியிடப்பட்டன, ஆனால் அவை அனைத்தும் சேர்ந்து ஒரு பாவத்தை கூட நீக்க முடியவில்லை. அதுதான் எபிரேயரின் செய்தி.

ஆட்டுக்குட்டிகள், வெள்ளாடுகள் மற்றும் காளைகள் ஒருபோதும் செய்ய முடியாத அனைத்தையும், இயேசு கிறிஸ்து தம்மையே

பலியாகக் கொடுத்து என்றென்றும் செய்தார். அவர் என்றென்றும் செய்தார்.

இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் எருசலேமில் இருப்பதற்குக் காரணம், அது பஸ்கா பண்டிகை என்பதால்தான்.

அவர் பஸ்காவையும் புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையையும் கொண்டாட விரும்புகிறார்.

புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. புளிப்பில்லாத ரொட்டி என்பது புளிப்பில்லாத ரொட்டி, ஏனெனில் அதில் ஈஸ்ட் இல்லை. எபிரேய பெண்கள் ரொட்டி செய்வார்கள், அதை சுடுவதற்கு முன்பு மாவிலிருந்து ஒரு துண்டைப் பிரிப்பார்கள், அதை புளிக்க வைப்பார்கள், அல்லது புளிப்பார்கள், அடுத்த மாவில் அதை ஒரு ஸ்டார்ட்டராகப் பயன்படுத்துவார்கள், இதனால் அது உயரும்.

அவர்கள் அந்த ஸ்டார்ட்டரைக் கொண்டு வரவில்லை என்றால், ரொட்டி உயராது, அது புளிப்பில்லாத ரொட்டியாக இருக்கும்.

அவர்கள் எகிப்திலிருந்து வெளியே வந்தபோது, தேவன், “உங்களிடம் புளித்த அப்பம் இல்லை” என்றார், ஏனெனில் புளித்தது செல்வாக்கைக் குறிக்கிறது.

உன்னுடைய எகிப்திய வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியை எடுத்து உன் புதிய வாழ்க்கையில் பதிய வைப்பதை நான் விரும்பவில்லை என்று தேவன் சொல்கிறார். நீ அதிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறாய், ஒரு புதிய தேசத்தில் ஒரு புதிய மக்களைத் தொடங்க நான் விரும்புகிறேன். உனக்கு அந்தக் கடந்தகால வாழ்க்கையின் எந்தப் பகுதியும் தேவையில்லை.

அவர்கள் எதையும் கொண்டு வருவதை தேவன் விரும்பவில்லை. தேவன் அவர்களுக்கு அதற்கான அடையாளத்தைக் கொடுத்தார்: புளிப்பில்லாத அப்பம்.

அவர்கள் புளிப்பில்லாத அப்பத்தை மட்டுமே சாப்பிட வேண்டும். உங்கள் முந்தைய வாழ்க்கையின் எந்தப் பாதிப்பும் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. அது உலகப் பொருட்களிலிருந்து தங்களைத் துண்டித்துக் கொள்வதற்கான அடையாளமாக மாறியது.

வ 17, புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகையின் முதல் நாளிலே, சீஷர்கள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து: பஸ்காவைப் புசிப்பதற்கு நாங்கள் எங்கே உமக்கு ஆயத்தம் பண்ணச் சித்தமாயிருக்கிறீர் என்று கேட்டார்கள்.

அது புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையின் முதல் நாள். மாற்கு 14:12, பஸ்காவைப் பலியிடும் நாளாகிய புளிப்பில்லாத அப்பஞ்சாப்பிடுகிற முதலாம் நாளிலே, அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடத்தில் வந்து: நீர் பஸ்காவைப் புசிப்பதற்கு நாங்கள் எங்கே போய் ஆயத்தம்பண்ணச் சித்தமாயிருக்கிறீர் என்று கேட்டார்கள்.

எட்டு நாட்களில் இந்த முதல் நாளில்தான் பஸ்கா பலியிடப்பட்டது என்பதை இது வெளிப்படையாகக் கூறுகிறது.

புளிப்பில்லாத அப்பம் மறுநாள், அதாவது நிசான் 15 ஆம் தேதி தொடங்கியது.

லேவியராகமம் 23:6, அந்த மாதம் பதினைந்தாம் தேதியிலே, கர்த்தருக்குப் புளிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகையு மாய் இருக்கும்; ஏழுநாள் புளிப்பில்லா அப்பங்களைப் புசிக்கவேண்டும்.

யாத்திராகமம் 12:18-20, முதலாம் மாதம் பதினாலாம் தேதி சாயங்காலம் தொடங்கி மாதத்தின் இருபத்தோராம் தேதி சாயங்காலம் வரைக்கும் புளிப்பில்லா அப்பம் புசிக்கக் கடவீர்கள். 19. ஏழு நாளளவும் உங்கள் வீடுகளில் புளித்த மா காணப்படலாகாது; எவனாகிலும் புளிப்பிடப் பட்டதைப்

புசித்தால், அவன் பரதேசியானாலும் சுதேசியானாலும், அந்த ஆத்துமா இஸ்ரவேல் சபையில் இராமல் அறுப்புண்டு போவான். 20. புளிப்பிடப்பட்ட யாதொன்றையும் நீங்கள் புசிக்கவேண்டாம்; உங்கள் வாசஸ்தலங்களிலெல்லாம் புளிப்பில்லா அப்பம் புசிக்கக்கடவீர்கள் என்று சொல் என்றார்.

ஒவ்வொரு வீடும் வீடு முழுவதும் சென்று புளித்த ரொட்டிகளை அகற்ற வேண்டியிருந்தது. வேறு எதுவும் நடப்பதற்கு முன்பு அவர் அதைத் தொடங்கி, புளித்த ரொட்டிகள் அனைத்தையும் வெளியே எடுப்பார். அது எட்டு நாட்களுக்கு வெளியே இருக்க வேண்டும். பின்னர் எல்லாம் புளித்த ரொட்டிகள் அனைத்தையும் அகற்றுவதன் மூலம் தொடங்கியது, பின்னர் முதல் நிகழ்வு பஸ்கா உணவு. அதுதான் முதல் நிகழ்வு.

நம் ஆண்டவர் மரித்த வருடத்தில், பஸ்கா புதன்கிழமை வந்தது. வேத வசனம் அதை நமக்குச் சொல்வதால் நமக்கு அது தெரியும். பஸ்கா பண்டிகை நிகழ்ச்சி 14 ஆம் தேதி அன்று.

வருடா வருடம், அது வெவ்வேறு நாளில் வரும்.

பஸ்கா பண்டிகைக்கு தயார் செய்ய பல விஷயங்கள் உள்ளன. அவர்கள் என்ன தயார் செய்ய வேண்டியிருந்தது தெரியுமா? வேறு எங்கும் செய்ய முடியாதபடி, ஆலய முற்றத்தில் மட்டுமே செய்யக்கூடிய ஆட்டுக்குட்டியை அடிப்பதன் மூலம் அவர்கள் தயாராக வேண்டியிருந்தது. இதை இரண்டு மணி நேர இடைவெளியில் மட்டுமே செய்ய முடியும், மதியம் மூன்று மணி முதல் ஐந்து மணி வரை, வேறு எந்த நேரத்திலும் செய்ய முடியாது.

அவர்கள் தங்கள்புளிப்பில்லாத ரொட்டி.

அவர்கள் ஒரு உப்பு நீர் கிண்ணம் பெற வேண்டியிருந்தது ஏனென்றால், பஸ்கா பண்டிகையின்போது, அடிமைத்தனத்தில் சிந்திய கண்ணீரை நினைவூட்டவும், கர்த்தர் அவர்களை

விடுவித்தபோது பிரிந்த செங்கடலை நினைவூட்டவும், மேஜையின் மீது உப்புத் தண்ணீர் கிண்ணத்தை வைத்தார்கள்.

அவர்கள் கசப்பான மூலிகைகளான குதிரைவாலி, சிக்கரி, ஹோர்ஹவுண்ட், எண்டிவ் மற்றும் அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்த்து வைக்கும் பிற பொருட்களைப் பெற வேண்டியிருந்தது. மருதாணியுடன் ஒரு கலவை எகிப்தின் கசப்பையும், அவர்கள் தங்கள் வீட்டு வாசல்களில் இரத்தத்தைத் தெளித்த ஈசோப்பையும் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவதற்காக.

அவர்களிடம் ஒரு ஓட்டும் ஆப்பிள் பேஸ்ட், பேரீச்சம்பழம், மாதுளை, கொட்டைகள் அனைத்தையும் நசுக்கி ஒன்றாக நசுக்கி, சாரோசெட் எனப்படும் ஒரு தடிமனான சாலில் தயாரிக்கப்பட்டது. அந்த தடிமனான சாலில்தான் அவர்கள் உணவின் ஒரு பகுதியாக புளிப்பில்லாத ரொட்டியை நனைத்தார்கள்.

அது எகிப்தில் செங்கல் தயாரிப்பின் அடையாளமாக சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது, செங்கற்களைக் கலக்க அவர்கள் பயன்படுத்திய களிமண் மற்றும் சேறு.

செங்கல் தயாரிக்கப் பயன்படுத்திய வைக்கோலை நினைவூட்டுவதற்காக, அவர்கள் அந்தத் தேனீக்களில் இலவங்கப்பட்டை குச்சிகளையும் வைப்பார்கள். எனவே, எல்லாவற்றிலும் குறியீடுகள் இருந்தன.

நான்கு கோப்பை மது இருந்தது. நான்கு கோப்பை மதுதேவனின் உடன்படிக்கையை அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவதற்காக.

யாத்திராகமம் 6:6, ஆதலால், இஸ்ரவேல் புத்திரரை நோக்கி: நானே சுரத்தர்; உங்கள்மேல் எகிப்தியர் சுமத்தின சுமைகளை நீக்கி நான் உங்களை விடுவித்து, உங்களை அவர்கள் அடிமைத்தனத்திற்கு நீங்கலாக்கி, ஓங்கிய கையினாலும், மகா தண்டனைகளினாலும் உங்களை மீட்டு,

1. நான் உங்களை எகிப்தியர்களின் சுமைகளிலிருந்து மீட்டு எடுப்பேன்.
2. நான் அவர்களின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து உங்களை விடுவிப்பேன்.
3. நீட்டிய கையால் உன்னை மீட்டுக்கொள்வேன்.
4. நான் உங்கள் தேவனாக இருப்பேன்.

இவை அனைத்தும் அவர்கள் சேகரித்து தயார் செய்ய வேண்டிய பஸ்காவின் கூறுகளில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டன.

யாத்திராகமம் 12:6, அதை இந்த மாதம் பதினாலாம் தேதிவரைக்கும் வைத்திருந்து, இஸ்ரவேல் சபையின் ஒவ்வொரு கூட்டத்தாரும் சாயங்காலத்தில் அதை அடித்து.

உண்மையான எபிரேய மொழி, "இரண்டு மாலைகளுக்கு இடையில்" என்று மிகவும் துல்லியமாகச் சொல்கிறது.

- யூதர்களுக்கு அதிகாலை 3:00 மணி.
- மாலை சுமார் 5:00 மணி.

ஆட்டுக்குட்டியை 9 ஆம் தேதிக்கும் 19 ஆம் தேதிக்கும் இடையில் கொல்ல வேண்டியிருந்தது என்று ஜோசபஸ் கூறுகிறார். 11வது மணி நேரம் அதாவது, 3:00 முதல் 5:00 வரை பிற்பகல்மதியம்.

12வது மணி மாலை 6:00 மணி, அல்லது சூரிய அஸ்தமனம்.

மதியம் 3:00 மணி முதல் 5:00 மணி வரை, ஆட்டுக்குட்டியை பலியிட வேண்டியிருந்தது. அதை ஆலயம் முற்றத்தில் ஆசாரியர்கள் பலியிட வேண்டியிருந்தது.

இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் கொல்லப்படுவதற்காக எல்லா மக்களும் தங்கள் விலங்குகளையெல்லாம் கொண்டு வர வேண்டியிருந்தது. என்ன நடந்தது என்று கற்பனை செய்யவே

மனதைத் திடுக்கிட வைக்கிறது, நம்பமுடியாத காட்சி, எங்கும் இரத்தம். உயிருள்ள ஆட்டுக்குட்டிகளுடன் உள்ளே செல்லும் மக்கள், இறந்த ஆட்டுக்குட்டிகளுடன் வெளியே வரும் மக்கள், பலிபீடத்தில் சரியான ஆட்டுக்குட்டியை வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று சாப்பிடுவதை உறுதிசெய்து கொள்கிறார்கள். அதன் பிறகு வறுத்தெடுக்க வேண்டியிருந்தது.

சூரிய அஸ்தமனத்திற்குப் பிறகு, அல்லது மாலையில், அவர்கள் அதை எந்த நேரத்தில் செய்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை, அவர்கள் பஸ்கா உணவை உண்ண வேண்டியிருந்தது.

யாத்திராகமம் 12:8, அன்று ராத்திரியிலே அதின் மாம்சத்தை நெருப்பினால் சுட்டு, புளிப்பில்லா அப்பத்தோடும் கசப்பான கீரையோடும் அதைப் புசிக்கக்கடவர்கள்.

ஆட்டுக்குட்டியின் ஒவ்வொரு துண்டையும் சாப்பிட்டுவிட்டு காலையில் எதையும் விட்டு வைக்காமல் இருந்ததால், அதைச் சாப்பிட குறைந்தபட்சம் பத்து ஆண்கள் இருக்க வேண்டியிருந்தது. அன்று இரவு அவர்கள் உணவைச் சாப்பிட்டார்கள்.

இப்போது, சீடர்கள் இதையெல்லாம் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று அறிவார்கள்.

அவர்கள் இயேசுவிடம், “நாம் அதை எங்கே வைத்திருக்கப் போகிறோம்? நாங்கள் தேவையான பொருட்களை தயார் செய்துவிட்டோம், எங்கே என்று சொன்னால் நாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தயார் செய்வோம்?”

அது ஏன் ஒரு பிரச்சனை?

அவர்கள் ஏன் அதை பெத்தானியாவில் அவர்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே வைத்திருக்கக்கூடாது?

உங்களால் முடியாது.

அது எருசலேம் நகரத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கூறியது.

எருசலேமின் சுற்றுப்புறத்தில் தங்கியிருந்த அனைவரும் நகரத்திற்குள் திரண்டு வந்து, குறைந்தது பத்து ஆண்கள்,

அதிகபட்சம் 20 பேர் கொண்ட ஒரு குழுவுடன் பல்காலை நடத்தக்கூடிய இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தது.

நகரத்தில் இருந்த ஒவ்வொரு அறையும் நிரம்பியிருந்ததை இது காட்டுகிறது.

நாம் அதை எங்கே செய்யப் போகிறோம்?
அவர்களுக்குச் சொந்தமாக எந்த சொத்தும் அல்லது கட்டிடமும் இல்லை.

வ 18, அதற்கு அவர்: நீங்கள் நகரத்திலே இன்னானிடத்திற்குப் போய்: என் வேளை சமீபமாயிருக்கிறது, உன் வீட்டிலே என் சீஷரோடேகூடப் பல்காலை ஆசரிப்பேன் என்று போதகர் சொல்லுகிறார் என்று அவனுக்குச் சொல்லுங்கள் என்றார்.

இயேசு கூறுகிறார், "நகரத்திற்குள் சென்று ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடி" **டீனா** *deina*."

இதை மொழிபெயர்க்க சிறந்த வழி " Mr. So-and-so " என்பதாகும். நீங்கள் காலவரையின்றி இருக்க விரும்பும்போது பயன்படுத்தப்படும் ஒரு விவரிக்க முடியாத சொல் இது. நகரத்திற்குள் சென்று ஒரு மனிதனை, ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனை, அத்தகைய மனிதனை, . Mr. So-and-so என்பதைக் கண்டுபிடி.

நகரத்தில் இருபது லட்சம் மக்கள் இந்த இடத்தைச் சுற்றி வருகிறார்கள், நீங்கள் எங்களை இன்னாரைத் தேடிப் போகச் சொல்கிறீர்களா?

அவங்களுக்குத் தெரிந்த ஒருவருக்கு மாற்றாக இல்லை!
அது வேண்டுமென்றே பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு சொல், காலவரையின்றி இருக்க வேண்டும். நகரத்திற்குள் சென்று ஒரு மனிதனைக் கண்டுபிடி, அவர் யார் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லப் போவதில்லை என்று அவர் கூறுவது போல. துல்லியமாக அவர் அதைத்தான் செய்கிறார்.

இரண்டு விருப்பங்கள் மட்டுமே உள்ளன:

- இயேசு யார் என்று தெரியாததால் Mr. So-and-so என்று சொன்னார், அல்லது
- ஏனென்றால், தான் யார் என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள அவர் விரும்பவில்லை.

முதல்வருக்கு நாம் வாக்களிக்க முடியாது.

அவருக்குத் தெரியும், அதனால் அவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்று அவர் விரும்பியிருக்க மாட்டார்.

அவங்க எப்படி Mr. So-and-so கண்டுபிடிக்கப் போறாங்க?

மத்தேயுவில் நமக்குரிய இடைவெளியை மாற்கு இங்கே நிரப்புகிறார்.

மாற்கு 14:13, அவர் தம்முடைய சீஷரில் இரண்டுபேரை நோக்கி: நீங்கள் நகரத்திற்குள்ளே போங்கள், அங்கே தண்ணீர்க்குடம் சுமந்துவருகிற ஒரு மனுஷன் உங்களுக்கு எதிர்ப்படுவான், அவன் பின்னே போங்கள்;

அவர்கள் ஒரு குடம் தண்ணீருடன் ஒரு நபரைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

அது எவ்வளவு பொதுவானது?

பதில் பொதுவானதல்ல.

தண்ணீரை யார் கொண்டு வந்தார்கள்?

பெண்கள் செய்தார்கள்.

அவர்கள் ஒரு மனிதன் அசாதாரணமான காரியத்தைச் செய்வதைக் கண்டுபிடிப்பார்கள்: தண்ணீர் சுமந்து செல்வது.

மாற்கு 14:14, அவன் எந்த வீட்டிற்குள் பிரவேசிக்கிறானோ, அந்த வீட்டு எஜமானை நீங்கள் நோக்கி: நான் என் சீஷரோடு கூடப் பஸ்காவைப் புசிக்கிறதற்குத் தகுதியான இடம் எங்கேயென்று போதகர் கேட்கிறார் என்று சொல்லுங்கள்.

மற்ற பதிவுகளிலிருந்தும் நாம் அறிகிறோம், கர்த்தர் நகரத்திற்குள் போ என்று சொன்னபோது, பேதுரு மற்றும் யோவான் என்ற இரண்டு நபர்களிடம் மட்டுமே போ என்று கூறினார்.

இயேசு பேதுருவையும் யோவானையும் மட்டுமே அனுப்பினார், மற்றவர்களை அல்ல.

மற்ற பத்து சீடர்களும் அவருடன் தங்கினர்.

அதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. பலியிடுவதற்கு ஒரு ஆட்டுக்குட்டியுடன் இரண்டு பேர் மட்டுமே செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டது ஒரு காரணம்.

ஏன்?

எல்லா ஆட்டுக்குட்டிகளையும் கொல்ல உங்களுக்கு இரண்டு மணிநேரம் இருந்தால், எல்லோரும் வந்து அதைப் பார்க்க விரும்பினால், நீங்கள் அதைச் செய்ய முடியாது. ஒரு ஆட்டுக்குட்டியுடன் இரண்டு பேர் மட்டுமே செல்ல முடியும்.

பேதுருவும் யோவானும் கிறிஸ்துவின் நெருங்கிய நண்பர்கள் என்பதாலும், அவர்கள் மிகவும் நம்பகமானவர்கள் என்பதாலும், அவருடைய அன்பான நண்பர்கள் என்பதாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இயேசு பேதுருவையும் யோவானையும் அனுப்பி, தண்ணீர் குடத்துடன் ஒரு மனிதனைக் கண்டுபிடித்து, அவரைப் பின்தொடர்ந்து ஐயா இன்னாரின் வீட்டிற்குள் நுழையச் சொன்னார்.

ஏன் இந்த ரகசிய அணுகுமுறை?

ஏன் அவர், "இன்னைவரை, நம் நண்பனை, சீடனை, நினைவில் கொள்கிறீர்கள்" என்று மட்டும் சொல்லவில்லை?

ஏன் இந்த ரகசியம்?

வ 16, அதுமுதல் அவன் அவரைக் காட்டிக் கொடுப்பதற்குச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

யூதாஸ் அமைதியான இடத்தை, ஒதுக்குப்பிறமான இடத்தை, கூட்டத்திலிருந்து விலகி, இயேசுவை மத அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்து மரண தண்டனை நிறைவேற்ற ஒரு தனி இடத்தைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான். உணவு எங்கே நடக்கும் என்று யூதாஸுக்குத் தெரிந்தால், அதுதான் சரியான இடம் என்று இயேசுவுக்குத் தெரியும், அதனால் அவர் அப்படிச் சொல்ல மாட்டார்.

பேதுருவும் யோவானும் திரும்பி வரவில்லை. அவர்கள் அதிகாலையில் சென்று, இதையெல்லாம் செய்தார்கள், மற்ற சீடர்கள் அந்த இரவு வரை இயேசுவுடன் அந்த இடத்திற்கு வரும் வரை அவர்களை மீண்டும் சந்திக்கவில்லை.

அந்த நேரத்தில், யூதாஸ் அதில் இருந்தான், தலைவர்களுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்ய மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது. பஸ்காவுக்கு முன்பு யூதாஸ் தன்னைக் காட்டிக் கொடுக்கும் வாய்ப்பை இயேசு மூடிவிட்டார்.

ஏன்?

ஏனென்றால் இயேசு தம்முடைய சீடர்களுடன் பஸ்காவைக் கொண்டாடுவது அவசியம்.

அது ஏன் அவசியமானது?

- ஏனென்றால் அவர் அதை தனது சொந்த மரணத்திற்கு உதாரணமாகப் பயன்படுத்த விரும்பினார்,
- ஏனென்றால், அதை இயேசுவின் கடைசி இராப்போஜனமாகவும், அவருடைய மரணத்தின் நினைவுச்சின்னமாக நாம் அறிந்து நேசிக்கும் திருவிருந்து மேசையாகவும் மாற்ற அவர் விரும்பினார்.
- ஏனென்றால் அவர் சீடர்களுக்கு இன்னும் நிறைய கற்பிக்க வேண்டியிருந்தது,
- ஏனென்றால் அவர் தமது பரிசுத்த ஆவியின் வாக்குத்தத்தத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க விரும்பினார், மேலும்

- ஏனென்றால் அவர் மரிப்பதற்கான தேவன், நேரம் இன்னும் வரவில்லை.

யூதாஸுக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டிருந்தால், யூதாஸ் என்ன செய்திருப்பார் என்பதை இயேசு செய்ய அனுமதிக்க மாட்டார். இயேசு 12 பேருடன் தோட்டத்தில் இருந்தபோதுதான் யூதாஸுக்கு முதல் முறையாக வாய்ப்பு கிடைத்தது.

யூதாஸ் அங்கே வீரர்களுடன் இருந்தான், அவர்கள் இயேசுவை அழைத்துச் சென்றார்கள். அவன் அதை இங்கே செய்திருப்பான், ஆனால் அது எங்கே நடக்கப் போகிறது என்பதை இயேசு அவனுக்கு ஒருபோதும் தெரிவிக்கவில்லை.

யூதாஸுக்குத் தெரியாமல் இருக்க இயேசு அதை அவர்கள் அனைவருக்கும் மறைத்து வைத்தார்.

வ 18, அதற்கு அவர்: நீங்கள் நகரத்திலே இன்னாண்டத்திற்குப் போய்: என் வேளை சமீபமாயிருக்கிறது, உன் வீட்டிலே என் சீஷரோடேகூடப் பஸ்காவை ஆசரிப்பேன் என்று போதகர் சொல்லுகிறார் என்று அவனுக்குச் சொல்லுங்கள் என்றார்.

அந்த வீட்டு உரிமையாளர் அவருடைய சீடர்களில் ஒருவராக இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஒருவேளை இயேசு இதை அவரோடு முன்கூட்டியே ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம், நமக்குத் தெரியாது.

அவர் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர், கிறிஸ்துவை நேசிப்பவர், கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பவர். அவர் யார் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது.

என் வேளை சமீபமாயிருக்கிறது, உன் வீட்டிலே என் சீஷரோடேகூடப் பஸ்காவை ஆசரிப்பேன்

இங்கே நேரம் இல்லை **chronos** , காலவரிசைப்படி நேரம் இல்லை, கடிகாரத்தில் நேரம் இல்லை **kairos**, காவிய நேரம், என் மரணத்தின் தருணம், தேவனின் திட்டத்தில் எனது சிறப்பு நேரம் இங்கே. அது நடக்கப் போகிறது, அவர் புரிந்துகொள்வார்.

"என்னுடைய வேளை இன்னும் வரவில்லை?" என்று இயேசு எத்தனை முறை சொல்லியிருக்கிறார்?

"அவருடைய வேளை இன்னும் வரவில்லை" என்று வேதம் எத்தனை முறை சொல்லியிருக்கிறது.

ஆனால் இப்போது அவரே, "என் நேரம் நெருங்கிவிட்டது" என்று கூறுகிறார்.

நான் என் சீடர்களோடு உன் வீட்டில் பஸ்காவை ஆசரிப்பேன்.

என் சீடர்களுடன் உங்கள் வீட்டில் பஸ்காவை ஆசரிக்க நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அவர் ஒரு தெய்வீக கால அட்டவணையுடன் ஒரு தெய்வீக பணியில் தன்னைக் காண்கிறார். இதுதான் தருணம். இதுதான் நேரம்.

மாற்கு 14:15, அவன் கம்பளம் முதலானவைகள் விரித்து ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற விஸ்தாரமான மேல்வீட்டறையை உங்களுக்குக் காண்பிப்பான்; அங்கே நமக்காக ஆயத்தம்பண்ணுங்கள் என்று சொல்லி அனுப்பினார்.

இயேசு பஸ்காவை ஆசரிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தார்.

வ 19, இயேசு கற்பித்தபடி சீஷர்கள் போய், பஸ்காவை ஆயத்தம்பண்ணினார்கள்.

அது உண்மையில் ஒரு இராணுவச் சொல்.

பேதுருவும் யோவானும் ஊருக்குள் சென்றார்கள். குடத்துடன் இருந்த மனிதனைப் பார்த்து, அவரை வீட்டிற்குள் பின்தொடர்ந்து,

அந்த மனிதரிடம் கேட்டார்கள். நாங்கள் இங்கேயே அதைச் செய்யப் போகிறோம். எல்லா ஏற்பாடுகளும் முடிந்துவிட்டன.

முடிவுரை:

V 17, பஸ்காவைப் புசிப்பதற்கு நாங்கள் எங்கே உமக்கு ஆயத்தம் பண்ணச் சித்தமாயிருக்கிறீர் என்று கேட்டார்கள்.

V 19, பஸ்காவை ஆயத்தம்பண்ணினார்கள்.

V 21, அவர்கள் போஜனம்பண்ணுகையில்,

அவர்கள் என்ன சாப்பிட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள்?
பஸ்கா, சரி.

அது பஸ்கா பண்டிகை.

மாற்கு 14:12, அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடத்தில் வந்து: நீர் பஸ்காவைப் புசிப்பதற்கு நாங்கள் எங்கே போய் ஆயத்தம்பண்ணச் சித்தமாயிருக்கிறீர் என்று கேட்டார்கள்.

மாற்கு 14:14, நான் என் சீஷரோடுகூடப் பஸ்காவைப் புசிக்கிறதற்குத் தகுதியான இடம் எங்கேயென்று போதகர் கேட்கிறார் என்று சொல்லுங்கள்.

மாற்கு 14:16, பந்தியமர்ந்து போஜனம்பண்ணுகையில்,

லூக்கா 22:7, பஸ்காவைப் பலியிடவேண்டிய புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகை நாள் வந்தது.

லூக்கா 22:8, நாம் பஸ்காவைப் புசிக்கும்படிக்கு நீங்கள் போய், அதை நமக்கு ஆயத்தம்பண்ணுங்கள் என்றார்.

லூக்கா 22:13, பஸ்காவை ஆயத்தம்பண்ணினார்கள்.

அது பஸ்கா பண்டிகை என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

ஆனால் ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது.

யோவான் 18:28, அவர்கள் காய்பாவினிடத்திலிருந்து இயேசுவைத் தேசாதிபதியின் அரமனைக்குக்

கொண்டுபோனார்கள்; அப்பொழுது
விடியற்காலமாயிருந்தது. தீட்டுப்படாமல் பஸ்காவைப்
புசிக்கத்தக்கதாக, அவர்கள் தேசாதிபதியின் அரமனைக்குள்
பிரவேசியாதிருந்தார்கள்.

இதோ மீண்டும் இயேசு காய்பாவிலிருந்து வழிநடத்தினார், இது
மறுநாள், செவ்வாய்க்கிழமை அவர்கள் உணவைத் தயாரித்துக்
கொண்டிருந்தார்கள்.

செவ்வாய்க்கிழமை இரவு, அவர்கள் உணவை சாப்பிட்டார்கள்,
அதாவது செவ்வாய்க்கிழமை மதியம் அந்த ஆட்டுக்குட்டி
கொல்லப்பட்டது.

அவர்கள் இயேசுவிடம் வந்த செவ்வாய்க்கிழமையைப் பற்றி நாம்
இப்போதுதான் பார்த்தோம், “உனக்கு அது எங்கே வேண்டும்?”
என்று அவர் கூறுகிறார், “போய் இதைச் செய், அதைத் தயார் செய்”.

செவ்வாய்க்கிழமை மதியம் அவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியைக்
கொன்றனர், செவ்வாய்க்கிழமை மாலை இயேசு மற்ற பத்து
பேருடன் வந்தார், அவர்கள் உணவைச் சாப்பிட்டார்கள். அந்த
மாலை முழுவதும் செவ்வாய்க்கிழமை மாலையில் நடந்தது.

யூதாஸ் இரவுக்குள் சென்று, அவரைக் காட்டிக்கொடுத்தான்.
இயேசு நடு இரவில் உணவை வைத்துவிட்டு, தோட்டத்திற்குச்
சென்றார். வீரர்கள் தோட்டத்திற்கு வந்து, நடு இரவில் அவரைப்
பிடித்தனர்.

இப்போது, அது புதன்கிழமை காலை விடியற்காலையில்
வருகிறது. அவர்கள் அவரை விசாரணைக்குக்
கொண்டுவருகிறார்கள், அது புதன்கிழமை காலை.

செவ்வாய்க்கிழமை மதியம் இயேசு ஏற்கனவே
ஆட்டுக்குட்டியைப் பலியிட்டார். அவர் ஏற்கனவே பஸ்காவைச்
சாப்பிட்டுவிட்டார்.

இப்போது, புதன்கிழமை காலைக்கு வருகிறோம், யூதர்கள் இயேசுவை அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் அவரை காய்பாவிடமிருந்து நியாயத்தீர்ப்பு மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அது பிலாத்துவின் மண்டபம், அது அவருடைய விசாரணையின் புறஜாதிப் பகுதி.

இன்னும் அதிகாலைதான். யூதர்கள் தீட்டுப்படாமல் இருக்க நியாயத்தீர்ப்பு மண்டபத்திற்குள் செல்லவில்லை, நீயும் உள்ளே செல்லவில்லை.

அதற்கு என்ன அர்த்தம்?

அது ஒரு புறஜாதியினரின் இடம், அவர்கள் புறஜாதியினரால் தீட்டுப்படுத்தப்பட விரும்பவில்லை.

ஏன்?

யோவான் 18:28, தேசாதிபதியின் அரமனைக்குக் கொண்டு போனார்கள்; அப்பொழுது விடியற்காலமாயிருந்தது. தீட்டுப்படாமல் பஸ்காவைப் புசிக்கத்தக்கதாக, அவர்கள் தேசாதிபதியின் அரமனைக்குள் பிரவேசியாதிருந்தார்கள்.

இயேசு ஏற்கனவே ஒரு அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியை வைத்திருந்து, பஸ்கா விருந்தை உண்டு, இரவு விழுகிறது, காலை விடிகிறது, யூதர்கள் இன்னும் பஸ்காவைச் சாப்பிடாததால் தீட்டுப்பட விரும்பவில்லை என்பது எப்படி?

சிலர், இயேசு ஒரு தனிப்பட்ட பஸ்காவை கொண்டாடினார் என்று கூறுகிறார்கள்.

அது நடக்காது, நீங்கள் தனிப்பட்ட பஸ்காவை நடத்த முடியாது, ஏனென்றால் ஆட்டுக்குட்டிகளைக் கொல்வதற்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட நேரம் வரும்போது மட்டுமே ஆட்டுக்குட்டிகளைக் கொல்ல முடியும்.

அவர்கள் ஏன் பஸ்காவைச் சாப்பிடவில்லை?

யோவான் 19:14, அந்த நாள் பஸ்காவுக்கு ஆயத்தநாளும் ஏறக்குறைய ஆறுமணி நேரமுமாயிருந்தது; அப்பொழுது அவன் யூதர்களை நோக்கி: இதோ, உங்கள் ராஜா என்றான். ஆறாவது மணி!

இதோ நாம் புதன்கிழமை இருக்கிறோம், யூதர்கள் இன்னும் பஸ்காவைச் சாப்பிடவில்லை. இயேசு ஏற்கனவே செய்ததை அவர்கள் செய்யவில்லை.

இதை எப்படி தீர்ப்பது?

செவ்வாய்க்கிழமை இரவு கர்த்தர் எப்படி பஸ்காவை சாப்பிட முடியும், புதன்கிழமை யூதர்கள் அதை சாப்பிடாமல் இருக்க மாட்டார்கள்?

கிறிஸ்து ஒரு பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக மரிக்க வந்தார்.

மத்தேயு 26:47, அவர் இப்படிப் பேசுகையில், பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய யூதாஸ் வந்தான்; அவனோடே கூடப் பிரதான ஆசாரியரும் ஜனத்தின் மூப்பரும் அனுப்பின திரளான ஜனங்கள் பட்டயங்களையும், தடிகளையும் பிடித்துக் கொண்டு வந்தார்கள்.

புதன்கிழமை மதியம் 3:00 மணி முதல் 5:00 மணி வரை இயேசு இறந்தார்.

ஒன்பதாம் மணி 3:00 ஆக இருக்கும். 3:00 மணிக்கு, இயேசு தம்முடைய வாழ்க்கையின் முடிவை அடைந்தார். படுகொலை தொடங்கும் போது அந்த ஆடுகளின் அலறல் கோவிலிலிருந்து வரும் மிகச் சரியான தருணத்தில்.

யூதர்கள், தலைவர்கள், பெரும்பாலும் சதுசேயர்களாக இருந்தனர், யூதர்கள், இயேசு இறந்த தருணத்திலேயே அந்த ஆட்டுக்குட்டிகள் அனைத்தையும் பலியிடுவார்கள்.

1 கொரிந்தியர் 5:7, நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காக பலியிடப்பட்டிருக்கிறாரே.

ஆட்டுக்குட்டி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாளில் இயேசு நகரத்திற்குள் வந்தார்.

இயேசு, ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசனத்தையும், ஒவ்வொரு படத்தையும் எழுத்துப்பூர்வமாக நிறைவேற்றுவதற்காக, மதியம் 3:00 மணி முதல் 5:00 மணி வரை ஆட்டுக்குட்டிகள் வெட்டப்படும் பாரம்பரிய நாளில் இறந்தார்.

செவ்வாய்க்கிழமை இரவு பஸ்காவை இயேசு என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்?

அவர்கள் அதை பஸ்கா என்று தொடர்ந்து அழைக்கிறார்கள்.

எனவே, இயேசு ஒரு உணவை அல்ல, ஒரு பஸ்காவையே உண்டு மகிழ்ந்தார்.

இயேசு அதை எருசலேம் நகரத்திற்குள் தான் சாப்பிட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். அது வேறொரு உணவாக இருந்திருந்தால், அவர்கள் அதை பெத்தானியாவில் சாப்பிட்டு, தங்களைப் பெரும் பிரச்சனையிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கலாம்.

எல்லா பஸ்காவும் எருசலேம் நகரத்திற்குள் இருக்க வேண்டும் என்று பாரம்பரியம் கூறியது.

மேலும், யூத மக்கள் இரவில் உணவு உண்பது மிகவும் அசாதாரணமானது.

மேலும், ஒரு சாதாரண உணவுக்கு மட்டுமல்ல, ஒரு பண்டிகை அல்லது விருந்து நேரத்தைத் தவிர வேறு எதற்கும் மேஜைகளில் சாய்ந்து உட்காருவது மிகவும் அசாதாரணமானது.

அதையும் தாண்டி, ஒரு சாதாரண உணவில், ரொட்டி உடைத்தல் உணவின் தொடக்கத்தில் இருந்தது, இங்கே அது உணவின் நடுவில் உள்ளது.

அது மட்டுமல்ல, சிவப்பு ஒயின் பயன்பாடும் மிகவும் அசாதாரணமானது. அவர்கள் அதை முடித்ததும் ஒரு பாடலைப் பாடியது அசாதாரணமானது, இது பஸ்காவைப் பொறுத்தவரை உண்மை.

மேலும், யூதாஸ் பின்னர் வெளியேறியபோது, சீடர்கள் அவர் ஏழைகளுக்கு பணம் கொடுக்கப் போகிறார் என்று நினைத்தார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் பஸ்கா பண்டிகையில் அதைச் செய்தார்கள், வேறு எந்த நேரத்திலும் அல்ல.

எனவே, அது ஒரு பஸ்கா பண்டிகையாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல எல்லாம் ஒன்றாக வருகிறது.

அது ஒரு பஸ்கா பண்டிகை என்றால், ஏன் அது வேறு நாளில் கொண்டாடப்படுகிறது?

நீங்கள் நாட்களை எப்படி எண்ணுகிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்துதான் இது எல்லாம்.

எதிலிருந்து எதற்கு?

நள்ளிரவு முதல் நள்ளிரவு வரை, அது ஒரு நாள்.

திங்கட்கிழமை இன்றிரவு நள்ளிரவில் தொடங்குகிறது. நாங்கள் நள்ளிரவு முதல் நள்ளிரவு வரை செல்கிறோம். அவர்களும் செய்யவில்லை.

யூதர்களுக்கு நாள் சென்றதுசூரிய அஸ்தமனம் முதல் சூரிய அஸ்தமனம் வரை, அல்லது இருந்துசூரிய உதயம் முதல் சூரிய உதயம் வரை.

யூதர்களின் வழக்கமான நாட்கள் சூரிய உதயத்திலிருந்து சூரிய உதயம் வரை ஆகும்.

ஆனால் பண்டிகைகள், விசேஷ நாட்கள் மற்றும் ஓய்வு நாள் சூரிய அஸ்தமனத்திலிருந்து சூரிய அஸ்தமனம் வரை சென்றது. அது நீங்கள் அந்த நாளை எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்தது.

புனிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகை, படி, யாத்திராகமம் 12:18, அந்த ஏழு நாட்களுக்கு சூரிய அஸ்தமனம் முதல் சூரிய அஸ்தமனம் வரை கொண்டாடப்பட வேண்டும்.

பாவநிவாரண நாள் என்பது சூரிய அஸ்தமனம் முதல் சூரிய அஸ்தமனம் வரையிலான ஒரு நாளாகும்.

வாராந்திர ஓய்வுநாள், சூரிய அஸ்தமனம் முதல் சூரிய அஸ்தமனம் வரை.

லேவியராகமம் 11:14, 15, 17, மற்றும் லேவியராகமம் 22:6 ஒரு சிறப்பு சுத்திகரிப்பு அல்லது சிறப்பு விழாவைப் பற்றிப் பேசுகையில், ஒரே நாளில் அசுத்தம் இருந்த நாட்களில், சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன் ஒரு சுத்திகரிப்பு செய்யப்பட வேண்டும். எனவே, அந்த நாட்கள் சூரிய அஸ்தமனம் முதல் சூரிய அஸ்தமனம் வரை.

ஒரு சிறப்பு நாள், ஒரு சிறப்பு ஓய்வுநாள் அல்லது சில பண்டிகை நாட்கள் இருக்கும்போது, அவர்கள் சூரிய அஸ்தமனத்திலிருந்து சூரிய அஸ்தமனத்திற்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

படைப்பின் வரிசை அப்படிச் சென்றதாகத் தோன்றுவதால் இது இருக்கலாம்.

ஆதியாகமம் தேவன் மாலை முதல் மாலை வரை தொடங்கி தொடங்கினார். ஆனால் மறுபுறம், யூதர்கள் சூரிய உதயம் முதல் சூரிய உதயம் வரை சாதாரண நாட்காட்டி நாளாகக் கணக்கிட்டனர். நள்ளிரவு முதல் நள்ளிரவு வரை என்று சொல்கிறோம்.

அவர்களின் நாள் காலை முதல் காலை வரை இருக்கும்.

மத்தேயு 28:1, ஓய்வுநாள் முடிந்து, வாரத்தின் முதலாம் நாள் விடிந்துவருகையில், மகதலேனா மரியாளும் மற்ற மரியாளும் கல்லறையைப் பார்க்க வந்தார்கள்.

வாரத்தின் முதல் நாள் விடியற்காலையில் வருகிறது. அவர்கள் தங்கள் வழக்கமான எண்ணும் முறைக்குத் திரும்புகிறார்கள்.

சூரிய அஸ்தமனத்திலிருந்து சூரிய அஸ்தமனத்திற்குக் கணக்கிட்ட காலங்களும், ஒரு நாளை சூரிய உதயத்திலிருந்து சூரிய உதயம் என்று குறிப்பிடும் காலங்களும் இருந்தன.

பழைய ஏற்பாட்டில் காலை முதல் காலை வரை நாள் என்று கூறும் வேறு சில வசனங்களும் உள்ளன.

உபாகமம் 16:4, ஏழுநாள் அளவும் உன் எல்லைகளிலெங்கும் புளிப்புள்ள அப்பம் உன்னிடத்தில் காணப்படலாகாது; நீ முதல்நாள் சாயங்காலத்தில் இட்ட பலியின் மாம்சத்தில் ஏதாகிலும் இராமுமுதும் விடியற் காலம்வரைக்கும் வைக்கவேண்டாம்.

ஆகையால், இந்த பஸ்கா நாள், ஏனெனில் அது பழைய ஏற்பாட்டில் குறிப்பாக பரிந்துரைக்கப்படவில்லை.

இந்த பஸ்கா நாளை சூரிய அஸ்தமனம் முதல் சூரிய அஸ்தமனம் வரை அல்லது சூரிய உதயம் முதல் சூரிய உதயம் வரை கணக்கிடலாம். நீங்கள் எப்போது தொடங்குகிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்து, எப்போது முடிப்பீர்கள் என்பது கணக்கிடப்படும்.

பரிசேயராக இருந்த யூத வரலாற்றாசிரியர் ஜோசபஸ் இயேசுவின் காலத்தில் வாழ்ந்தவர், பஸ்காவின் சட்டத்தை விளக்கினார். பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியை இரவில் சாப்பிட வேண்டும், காலையில் எதையும் விட்டுவிடக்கூடாது.

திமிஷ்னா நள்ளிரவுக்குள் சாப்பிட்டுவிட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. யார் சாப்பிட்டாலும், மறுநாள் விடியற்காலைக்கு முன், காலை நேரத்திற்கு முன் சாப்பிட வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் இருவரும் உறுதியாக இருந்தனர்.

- கலிலியர்கள், வடக்கு மக்களும், பரிசேயர்களும், நாளைக் கணக்கிட்டனர் சூரிய உதயத்திலிருந்து சூரிய உதயம் வரை, பஸ்கா பண்டிகை நாள்.
- அதேசமயம் யூத மற்றும் சதுசேயர்கள் நாளைக் கணக்கிட்டார் சூரிய அஸ்தமனம் முதல் சூரிய அஸ்தமனம் வரை பாஸ்கா.

மிஷ்னா யூத சட்டத்தின் குறியீட்டு நூலான , இது நமக்குச் சொல்கிறது. பஸ்கா நாளில் கலிலியர்கள் வேலை செய்யவே மாட்டார்கள் என்று அது கூறுகிறது.

ஏன்?

ஏனென்றால் அவர்களுக்கு நாள் ஆரம்பத்திலேயே தொடங்கியது.

யூதர்களுக்கு சூரியன் மறையும் வரை பகல் தொடங்காததால், அவர்கள் நண்பகல் வரை வேலை செய்வார்கள் என்று அது கூறுகிறது.

செவ்வாய், கலிலேயர்களும் பரிசேயர்களும் பஸ்கா பண்டிகையின் தொடக்கத்திலிருந்து மறுநாள் காலை வரை, அதாவது புதன்கிழமை காலை வரை கணக்கிடத் தொடங்குங்கள்.

யூதர்களும் சதுசேயர்களும் செவ்வாய்க்கிழமை மாலை சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன் தொடங்க வேண்டாம், புதன்கிழமை மாலை சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன் வரை நீடிக்கும்.

எனவே, கலிலேயர்களும் பரிசேயர்களும் அதிகாலையிலேயே ஆரம்பிக்கிறார்கள், மத்தேயு 26 ஆம் அதிகாரத்தில் சுட்டிக்காட்டுவது போல, சீடர்கள், “ஆண்டவரே, இன்றிரவு உணவை எப்படி தயார் செய்வது?” என்று கேட்கிறார்கள்.

ஏனென்றால் அவர்களின் நாள் காலையிலிருந்து காலை வரை நீடிக்கும், அந்த நாள் முடிவதற்குள் சாப்பிட வேண்டும், எனவே அவர்கள் அதை அன்றிரவு சாப்பிட வேண்டும்.

மற்ற மக்களுக்கு மறுநாள் மாலை வரை தொடங்குவதில்லை, அதனால் அவர்கள் மறுநாள் மாலை வரை தங்கள் ஆட்டுக்குட்டியைக் கொண்டு, பின்னர் புதன்கிழமை இரவு ஓய்வுநாள் வருவதால் தங்கள் உணவைச் சாப்பிடத் தயாராக இல்லை.

இது யூத சட்டத்தின் குறியீட்டால் ஆதரிக்கப்படுகிறது, இது கலிலியர்கள் பஸ்கா நாளில் வேலை செய்வதே இல்லை என்றும், மற்றவர்கள் பாதி நாள் முழுவதும் வேலை செய்கிறார்கள் என்றும், ஏனெனில் அவர்களுக்கு அது மாலை வரை தொடங்கவில்லை என்றும் கூறுகிறது.

இது ஒத்திசைக்கிறது யோவான் 18:19 ஏனென்றால் அது கலிலியர்கள் என்று நமக்குச் சொல்கிறது, அது இருக்கும் இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் பரிசேயர்களும், அவர்களின் செவ்வாய்க்கிழமை மாலையில் பஸ்கா பண்டிகை ஏனென்றால் அவர்கள் ஏற்கனவே காலையிலிருந்து காலை வரை நாளைக் கணக்கிடத் தொடங்கிவிட்டார்கள், அது புதன்கிழமை காலையுடன் முடிவடையும்.

மற்றவர்கள் யூதேயா மற்றும் சதுசேயர்கள் யார்ஆட்சியாளர்களை உருவாக்கிய , செவ்வாய்க்கிழமை பிற்பகுதி வரை தங்கள் நாள் கொண்டாட்டங்களைத் தொடங்க மாட்டார்கள், மேலும் நாள் முடியும் வரை தங்கள் ஆட்டுக்குட்டியைக் கொல்ல மாட்டார்கள். புதன்கிழமை.

அது ஏன் முக்கியம்?

இயேசு புதன்கிழமை இறக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் புதன்கிழமை சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டியிருந்தது, ஏனென்றால் பாரம்பரிய யூத ஜெருசலேம் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டிகள் மதியம் 3:00 மணி முதல் 5:00 மணி வரை கொல்லப்படும் நேரம் அது.

அப்போது அவர் இறக்க வேண்டியிருந்தது.

இயேசு "ஒன்பதாம் மணி நேரத்தில்" சிலுவையில் அறையப்பட்டார் என்று அது கூறுகிறது.

இயேசு பஸ்காவை கர்த்தருடைய பந்தியாக மாற்ற வேண்டியிருந்ததால், அதையும் ஆசரிக்க வேண்டியிருந்தது.

இயேசு பஸ்காவை ஆசரித்துவிட்டு, எப்படி பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாக இருக்க முடியும்?

வரலாற்றில் இதுபோன்ற ஒரு விஷயம் நடக்க தேவன் அனுமதித்தாலொழிய அது சாத்தியமில்லை, அதனால் அந்த வருடத்தில் இயேசு இறக்கப் போகும் தருணம் வந்தபோது, ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை. செவ்வாய்க்கிழமை இரவு கலிலியோ பஸ்கா மற்றும் இறப்பு உள்ளே புதன்கிழமை பிற்பகல் யூதேய பஸ்காசரியான நேரத்தில், எந்த யூத சட்டத்தையும் மீறவில்லை.

இது நடந்ததில் யூதர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர், பாதிரியார்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர், ஏனென்றால் ஒரே இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் அனைத்து ஆட்டுக்குட்டிகளையும் கொல்ல வேண்டியிருந்தால் அது கிட்டத்தட்ட சாத்தியமற்றது.

கலிலேயர்கள் செவ்வாய்க்கிழமையும், யூதர்கள் புதன்கிழமையும் வந்தால், குறைந்தபட்சம் அது வேலையை இரண்டு நாட்களாகப் பிரித்து, அவர்கள் தங்கள் இலக்கை அடைய முடியும். எனவே, அவர்கள் அந்த இடவசதியில் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

மேலும், உங்கள் பஸ்கா விருந்தை நடத்த எருசலேமில் ஒரு அறையைக் கண்டுபிடிப்பது கடினமாக இருந்தால், இரண்டு தனித்தனி காலகட்டங்களைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் எருசலேமின் கொள்ளளவை இரட்டிப்பாக்குவது எவ்வளவு பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

நீங்கள் தேவனுடைய வார்த்தையிடம் வரும்போது, இயேசு மனித புத்தி கூர்மைக்கு பலியாகிவிட்டார் என்று நினைக்கும் போது, நீங்கள் தவறான அணுகுமுறையைப் பெற்றுள்ளீர்கள்.

தேவன் தனது சொந்த சரியான திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக வரலாறு, பாரம்பரியம், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மனித இருப்பின் ஒவ்வொரு விவரத்தையும் உண்மையில் ஆளுகிறார்.

- ✓ எல்லா நீதியையும் நிறைவேற்றவும், தம்முடைய சீஷர்களுக்கு அறிவுறுத்தவும், பஸ்காவிலிருந்து வரவிருக்கும் புதிய நினைவுகூரும் பண்டிகையைக் காட்டவும் இயேசு பஸ்காவை ஆசரிக்க வேண்டியிருந்தது.
- ✓ ஆனாலும் அவர் பஸ்காவாக மரிக்க வேண்டியிருந்தது.

இயேசு இரண்டையும் செய்தார், ஏனென்றால் தேவன் வரலாற்றில் மிகவும் நகர்ந்திருந்தார், அவருடைய இறையாண்மை மற்றும் கட்டுப்பாட்டால் இரண்டும் சாத்தியமாகும்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் கதையைப் பார்க்கும்போது, நாம் ஒரு பாதிக்கப்பட்டவரைத் தவிர வேறு எதையும் பார்க்கவில்லை.

மத்தேயு இந்த மூன்று சுருக்கமான வசனங்களில், நம்முடைய புரிந்துகொள்ளும் திறனுக்கு அப்பாற்பட்ட மகத்துவத்தை நமக்கு முன்வைக்க முடிகிறது. இது வார இறுதியில் இயேசு ஏற்பாடு செய்திருக்கக்கூடிய ஒன்றல்ல. இது நடக்கக்கூடிய வகையில் பல நூற்றாண்டுகளாக கட்டமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். தேவனின் தெய்வீக வெளிப்படும் திட்டத்துடன் சரியான இணக்கத்துடன் நம் ஆண்டவர் சிலுவைக்கு வழிவகுக்கும் நிகழ்வுகளின் வரிசையில் அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்துகிறார்.